

SCÉNÁŘ – NADĚŽDA VODRÁŽKOVÁ, ZŠ Praha 8, Na Šutce 28

Paní Naděžda Vodrážková se narodila v Kadani v roce 1945:

„Otec tam byl jako dopravní policista a maminka byla úřednice, už jsem měla tříletého bratra. Oni se přestěhovali z Prahy do Kadaně, kde jsem se teda narodila.“

Na své dětství vzpomíná se smíšenými pocity:

„Rodiče se rozvedli, takže potom ten život byl trochu jinej. Žila jsem jenom s maminkou a otec žil s bratrem.“

Už jako malá holčička snila o tom, že se stane zdravotní sestřičkou, a to se jí také splnilo. Ve zdravotnictví pracovala neuvěřitelných 60 let”:

„Nejvíc teda se mi líbilo v Motole, tam už měli různé přístroje, takže jsem se naučila prostě pracovat s přístrojema.“

Již při studiu na střední škole se musela postavit na vlastní nohy:

„Maminka byla podruhé vdaná, moc nám to tam neklapalo s tím jejím manželem, takže já jsem vlastně se snažila být v sobotu a v neděli někde po brigádách.“

Přišel srpen 1968 a s ním okupace naší země vojsky Varšavské smlouvy:

„V roce 68 mi bylo 23. Měla jsem tříletého syna a v podstatě jsme nevěděli, co se děje. My jsme tenkrát ještě bydleli u tchýně. Bydleli jsme vedle vršovického nádraží a celou noc byl prostě na nádraží rachot, jak jezdily vlaky, přistávaly letadla, bylo to takový jako hrůzostrašný a nikdo nevěděl, co se děje.“

„Jednou, když jsme stáli ve frontě na nějakou zeleninu, tak tam bylo plno plakátů proti okupantům. A najednou zastavil tank, vylezli vojáci se samopaly, a mířili na nás abychom ty plakáty sundali.“

V době absolutní nesvobody se v naší zemi žilo těžce:

„Bylo to hrozně obtížný. A tím že můj otec byl prostě v Komunistický straně, tak mě neustále nutili prostě jít prostě někam, kde jsou soudruzi že jo, abych tam pracovala, já jsem teda tvrdě odmítala, říkala jsem, že prostě tohleto nebudu podporovat a nebylo to snadný, nebylo to snadný.“

Doma se říkalo něco jiného a venku se samozřejmě se musela přizpůsobit.“

V roce 1989 ovšem přišla Sametová revoluce a ve společnosti zavládla uvolněná atmosféra:

„To už jsem měla vnoučka, takže jsem s kočárkem jezdila na Letnou a cinkala jsem samozřejmě klíčky.“

Koníčků a zálib má paní Naděžda hodně. Je nadšenou cestovatelkou, navštívila i Keňu. Má kamarádky v zahraničí a pravidelně je navštěvuje.

„Strašně ráda čtu, šiju, ráda pomáhám každému, kdo to potřebuje a jezdím na dovolenou, kde si strašně moc užívám.“

Paní Naděžda vychovala jednoho syna, má 2 vnoučata a jednu pravnučku. Její rodina jí dělá největší radost. Oslavila 80. Narozeniny plna nakažlivé energie a optimismu:

A jaký je její vzkaz mladé generaci?

„Asi aby si víc vážili rodičů, přátel, a takového jako přátelství na celý život!"